١.

"טוֹב, דָּבָר רִאשׁוֹן נִקְנֶה אֶת הַחֻלְצוֹת וְהַכֻּלִּים". שׁוֹשִׁי מוֹבִילָה אֶת עֶגְלָתָהּ שֶׁל פְּנִינִי לְתוֹךְ הַחֲנוּת הַמְרֻוַחַת.

"וְאַחַר כָּךְ?" שׁוֹאֵל נְתַנְאֵל.

"אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מָה אַחַר כָּךְ?" אוֹמֶרֶת נָעֳמִי בְּקוֹל מִתְפַּלֵּא וּמוֹכִיחַ.

"בּוֹחֲרִים לְבִיקִי מַתָּנָה לַיּוֹם הֻלֶּדֶת", מְגַלֶּה לוֹ מוֹשִׁי. "סֵפֶר. סַבְתָּא אָמְרָה שֶׁהֻכִי כְּדַאי לִקְנוֹת לָהּ סֵפֶר מְעַנְיֵן".

בְּמַחְלֶקֶת הַכֻּלִּים בּוֹחֶרֶת שׁוֹשִׁי כְּלֵי פְּלַסְטִיק בִּגְוָנִים שׁוֹנִים, וּקְעָרָה אַחַת תְּכֻלָּה. בְּמַחְלֶקֶת הַבְּגָדִים הָעֲנָנִים אִטִּיִּים יוֹתֵר; הִיא מוֹצֵאת חֻלְצָה נֶחְמָדָה בְּמִחִיר טוֹב בַּמִּדָּה שֶׁל מוֹשִׁי, אַךְ חֲסֵרָה הַמִּדָּה שֶׁל נְתַנְאֵל. "סְלִיחָה, יֵשׁ עוֹד מִדּוֹת מֵהַחֻלְצָה הַזּוֹ?" הִיא פּוֹנָה לָעוֹבֶדֶת הַמְּפֻקֶּדֶת עַל מַחְלֶקֶת הַבִּגּוּד. הָעוֹבֶדֶת מַנִּיחָה מִיָּדָהּ אֶת הַחֲצָאִית שֶׁהִיא בְּאֶמְצַע לִתְלוֹת, וְאוֹמֶרֶת: "כֵּן, יֵשׁ בַּמַּחְסָן מִלַּאי נוֹסָף. אֵיזוֹ מִדָּה אַתְּ צְרִיכָה? שֵׁשׁ? מְקַוָּה מְאֹד, אֲנִי הוֹלֶכֶת לְחַפֵּשׂ".

"אוף, עַכְשָׁו עַד שֶׁהִיא תַּחְזֹר מֵהַמַּחְסָן", מִתְלוֹנֵן נְתַנְאֵל. "סְתָם מְשַׁעֲמֵם".

"זֹאת חֻלְצָה בִּשְׁבִילְךָ! וְזֶה מַה שֶּׁיֵּשׁ לְךָ לוֹמַר?" שׁוּב מוֹכִיחָה נָעֳמִי.

"אַתְּ לֹא אִמָּא שֶׁלִּי, אַל תְּחַנְּכִי אוֹתִי", מַתְרִיס נְתַנְאֵל.

"אוּלַי תֵּלֵךְ כְּבָר, בְּיַחַד עִם מוֹשִׁי, לַמַּחְלָקָה שֶׁל הַסְּפָרִים?" מְמַהֶרֶת אִמָּא שֶׁלָּהֶם לְהַצִּיעַ בְּטֶרֶם תִּגְדַּל הַמְּרִיבָה. "אֲנַחְנוּ נְחַכֶּה כָּאן לַחֻלְצָה, וְאַתֶּם תַּתְחִילוּ לְהִסְתַּכֵּל בֵּינְתַיִם מַה נִּרְאֶה לָכֶם מְעַנְיֵן וּמַתְאִים".

"טוֹב, יֹפִי", מִתְלַהֵב מוֹשִׁי. הוּא נוֹתֵן יָד לִנְתַנְאֵל וְהֵם הוֹלְכִים יַחַד לְמַחְלָקֶת הַסְּפָרִים. "יוּ, הִנֵּה הַקּוֹמִיקְס הֶחָדָשׁ, 'הַתִּקְרָה'!" קוֹרֵא מוֹשִׁי בְּשִׂמְחָה. "אוּלַי נִקְנֶה אֶת זֶה לְבִיקִי, וְכָכָה נוּכַל לִקְרֹא אֶת זֶה אַחֲרֶיהָ". הוּא מְדַפְדֵּף בֵּין הַדַּפִּים הַצִּבְעוֹנִיִּים, הַמַּבְרִיקִים.

"אֵיזֶה רֵיחַ טוֹב שֶׁל סְפָרִים חֲדָשִׁים", מִתְפַּעֵל נְתַנְאֵל וְתוֹחֵב אֶת אַפּוֹ עָמֹק בְּתוֹךְ סֵפֶר טָרִי.

"אַתֶּם צְרִיכִים עֶזְרָה, יְלָדִים?" פּוֹנָה אֲלֵיהֶם הַמּוֹכֶרֶת שֶׁל הַסְּפָרִים.

"כֵּן", מוֹשִׁי סוֹגֵר אֶת 'הַתִּקְרָה' וּמְזַדֵּקֵף בַּחֲשִׁיבוּת. "אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִקְנוֹת סֵפֶר, מַתָּנָה לְדוֹדָה שֶׁלָּנוּ".

"מַתָּנָה לְדוֹדָה..." הַמּוֹכֶרֶת חוֹשֶׁבֶת לְרֶגַע. "תִּרְאוּ, בְּכָל מִקְרֶה הָיִיתִי מַמְלִיצָה לָקַחַת פֶּתֶק הַחְלָפָה, וְכָךְ תּוּכַל דּוֹדָה שֶׁלָּכֶם לִבְחֹר סֵפֶר לְפִי טַעֲמָהּ. בְּכָל אֹפֶן, יֵשׁ כַּמָּה אֶפְשָׁרִיּוֹת.

בְּכִווּן שֶׁל סִפּוּר, יֵשׁ אֶת ׳לָלֶכֶת בְּלִי שׁוּב׳, סֵפֶר חָדָשׁ וּמְיֻחָד. אוּלַי ׳זָהֳרֵי חַמָּה׳. אֶפְשָׁר גַּם לִבְחֹר סֵפֶר בִּשּׁוּל, אוֹ סֵפֶר הָגוּת וְחִנּוּךְ... אוּלַי תִּקְחוּ אֶת ׳בְּמִשְׁעוֹלֵי הַחַיִּים׳. הוּא נוֹתֵן הַרְבֵּה כֹּחַ".

מוֹשִׁי וּנְתַנְאֵל מַבִּיטִים זֶה בָּזֶה בְּבִלְבּוּל. "דּוֹדָה שֶׁלָּנוּ הֲכִי אוֹהֶבֶת קוֹמִיקְס", מְמַלְמֵל מוֹשִׁי לְבַסּוֹף.

"קוֹמִיקְס?!" חוֹזֶרֶת הַמּוֹכֶרֶת, וּמְמַלְמֶלֶת בְּשֶׁקֶט לְעַצְמָהּ ׳רָדוּד, דּוֹר רָדוּד. כָּכָה זֶה׳. "בְּסֵדֶר, יֵשׁ כָּאן קוֹמִיקְס שֶׁיְּכוֹל לְהַתְאִים לְדוֹדָה שֶׁלָּכֶם. ׳אֵם הַבָּנִים׳. נִרְאֶה לָכֶם?" הִיא מַצִּיגָה לִפְנֵיהֶם אֶת הַסֵּפֶר, וּמוֹל הַבַּעַת הַהִסּוּס הָעוֹלָה עַל פְּנֵיהֶם, מְמַהֶרֶת לְהוֹסִיף: "בְּכָל מִקְרֶה, אָמַרְתִּי כְּבָר שֶׁתִּקְחוּ פֶּתֶק הַחְלָפָה. בְּוַדַּאי לָזֶה הִתְכַּוְּנָה אִמָּא שֶׁלָּכֶם כְּשֶׁשָּׁלְחָה אֶתְכֶם כָּכָה לִבְחֹר לְבַד".

"לֹא בָּאנוּ לְבַד", אוֹמֵר נְתַנְאֵל.

"אִמָּא שֶׁלָּנוּ בָּאָה עוֹד רֶגַע", מַסְבִּיר מוֹשִׁי.

וְאָכֵן, רַק רֶגַע חוֹלֵף וּכְבָר מוֹפִיעָה שׁוֹשִׁי לְיָדָם. עִם הָעַגָלָה וְנָעֳמִי וְרִיקִי, וְהַחֻלְצוֹת. "הִנֵּה, נְתַנְאֵל, מָצְאוּ אֶת הַמִּדָּה שֶׁלְּךָ", הִיא מְסַפֶּרֶת לוֹ בְּשִׂמְחָה. "בֶּאֱמֶת לָקַח זְמַן. טוֹב שֶׁהָלַכְתֶּם בֵּינְתַיִם. מְצָאתֶם מַשֶּׁהוּ מְעַנְיֵן?"

"נִסִּיתִי לְהַצִּיעַ לָהֶם כַּמָּה סְפָרִים", עוֹנָה הַמּוֹכֶרֶת בִּמְקוֹמָם. "אֲבָל לֹא יָדַעְתִּי בְּדִיּוּק מַה הַסִּגְנוֹן. טוֹב שֶׁבָּאת, תְּכַוְּנִי אוֹתִי יוֹתֵר מַה לְהַצִּיעַ".

"הִנֵּה, זֶה נִרְאֶה לִי סֵפֶר מֻצְלָח", שׁוֹשִׁי מְרִימָה מִשֻּׁלְחָן הַתְּצוּגָה סֵפֶר סַסְגּוֹנִי, ׳הַפְּסָקָה בַּחֲלוֹמוֹת׳. "וְגַם זֶה יָכוֹל לְעַנְיֵן

אוֹתָהּ – 'טוֹבָהלֶ'ה בַּמַּסָּע חֲזָרָה'. זֶה הֶמְשֵׁךְ שֶׁל 'טוֹבָהלֶ'ה בַּגֶּנֶב' שֶׁהִיא מְאֹד אָהֲבָה".

"אוּלַי אֶת 'הַתִּקְרָה'?" דּוֹחֵף מוֹשִׁי מִתַּחַת לְעֵינֶיהָ אֶת הַסֵּפֶר הַנֶּחְשָׁק.

"לֹא, אֲנִי רוֹצָה לִקְנוֹת לָהּ סֵפֶר אֲמִתִּי", מִתְנַגֶּדֶת שׁוֹשִׁי.

"אוּלַי 'רוּחַ בַּבַּיִת הַקָּטָן'?" מַצִּיעָה נָעֳמִי. "בְּדִיּוּק חֲבֵרָה שֶׁלִּי סִפְּרָה שֶׁזֶּה נוֹרָא יָפֶה!"

"לְ... לְמִי אֲמַרְתֶּם שֶׁאַתֶּם קוֹנִים אֶת הַסֵּפֶר?" שׁוֹאֶלֶת הַמּוֹכֶרֶת שֶׁמָּצְאָה סוֹף סוֹף אֶת הַמִּלִּים. "אֵלֶּה סִפְרֵי יְלָדִים. לֹא אֲמַרְתֶּם שֶׁאַתֶּם קוֹנִים לְדוֹדָה שֶׁלָּכֶם?!"

"כֵּן, לְדוֹדָה שֶׁלָּנוּ", מְאַשֶּׁרֶת נָעֳמִי בְּחִיּוּךְ. "לְדוֹדָה שֶׁלָּנוּ, שֶׁהִיא דּוֹדָה – אֲבָל גַּם יַלְדָּה!"

